

Ministerien vaihtoviikot

Golf-kausi alkaa olla parhaimmillaan, joten ei ihme, että hallituksestakin on alkanut suoranaisten joukkopako viheriöiden ääreen. Kolmen ministerin lähtö suunnilleen viikon sisällä koettelee jo vankankin hallituksen kestävyyttä. Tätä menoa ministerit uhkaavat loppua ennen kuin kentät sulkeutuvat.

Mutta eipä hätää. Kun entisiä lähtee, aina näyttää löytyvän tilalle uusia, jopa useita. Kulttuuriministeriksikin oli tarjolla ainakin neljä kansanedustajaa, vaikka paikka ei kovin häävi olekaan.

Itse asiassa voimme ottaa ministerien vaihtuvuuden etuna eikä haittana. Tällä konstilla nimittäin ehditään toteuttaa vielä monen kansanedustajan haave ennen vaaleja. Eduskunnassa lienee toistasataa sellaista jäsentä, jotka eivät ole koskaan päässeet ministeriksi asti. Jos nyt alkanutta reipasta kolmen vaihtoministerin viikkotahtia jatketaan vaaleihin saakkaa eli 42 viikkoa, jokseenkin kaikki osattomat ehtivät kanniskella salkkua oman aikansa. Keskimääräiseksi ministerikauden pituudeksi tulee tällä systeemillä noin kuusi viikkoa. Eihän se järin pitkä kausi ole, mutta kyllä siinä riski ihminen ehtii saada aikaan yhtä ja toista, ja pääseepähän ainakin kotikylillä kehuskelemaan, että on siellä Arkadianmäellä pyöritetty muutakin kuin tahkoa.

Ja kuinka hyvään kuntoon maa saadaankaan tällä menettelyllä. Tätä nykyä on monessa peräkylässä tietä päällystämättä, siltarumpuja rakentamatta ja golfkenttiä rahoittamatta pelkästään sen takia, ettei seutukunnan suuri poika tai tyttö ole koskaan päässyt hallitukseen asti. Nyt kun pääsee, kaikki tällaiset rästipäätökset saadaan tehdyiksi ennen vaaleja. Valtakunta on sen jälkeen paremmassa kunnossa kuin koskaan, äänestäjät tyytyväisiä ja innokkaita vaaliurnille. Kun istuviin kansanedustajiin ollaan tyytyväisiä, heitä ei tarvitse vaihtaa, vaan entiset jatkavat laajoin joukoin. Se merkitsee sitä, ettei uuden eduskunnan alkuaikaa kulu turhaan opetteluun, vaan työn tuiskeeseen päästään heti ensi päivästä lähtien.

Jopa niille edustajille, jotka eivät aio enää ehdokkaiksi, viime hetken ministerinvirasta on iloa ja hyötyä – samoin heistä hallitukselle. Pois jäävillä voidaan nimittäin teettää kaikki välttämättömät ikävät päätökset, koska heidän ei enää tarvitse välittää äänestäjien närkästymisestä.

Jos ikäviä päätöksiä halutaan aivan tosissaan toteuttaa, voitaneen yhteen tai kahteen hallitukseen nimittää pelkästään tai ainakin suurimmalta osin lähtijöitä, jolloin he eivät jää vähemmistöön. Sitten vain kauhea teurastus käyntiin. Tästä on suunnatonta etua myös niille, jotka vielä asettuvat vaaleissa ehdolle, sillä he voivat vaalien alla suureen ääneen päivitellä ikävän hallituksen päätöksiä ja luvata tulevaisuudessa parempaa, kunhan vain äänestäjät äänestävät oikein.

Artikkelin lähde [Kaleva](#)